

sötmandel, kanel, ingefära, citronskal i strimlor, kryddneglikor och muskottblomma.

MAGMUN, m. 2. pl. — *munnar*. Öfra *m-nen*, öfra öppningen af magen, som leder till matstrupen. Nedra *m-nen*, dess nedra öppning, som leder till tarmarna.

MAGNAT, manngnåt, m. 3. (af lat. *Magnus*, stor) 1) Stor och mäktig man. — 2) Hög adelsman i Ungern och Polen.

MAGNERV, magnärrov, m. 3. Nerv, som tillhör magen.

MAGNESIA, manngnesia, f. sing. (kem.) Ett slags hvit jordart, som utgör en hestandsdel af talksten. Kallas äfv. Talkjord, Bitterjord.

MAGNET, manngnét, m. 3. (grek. *Magnés*) 1) En askgrå eller svartaktig jernmalm, som har den egenskapen att draga till sig jern (äfvén några andra metaller), samt att, i form af en nål, upphängd på en tråd eller sväfvande på en spets, vända den ena ändan åt norr och den andra åt söder. Kallas äfv. *Magnetsten* och *Naturlig M.* till skillnad ifrån *Artificiel* eller *Konstgjord*, d. v. s. ett jernstycke, bestruket med en sådan magnet, och som derigenom erhållit samma kraft. — 2) (fig. skämtv.) Person, som utöfvar på en annan en viss dragningskraft.

A nm. Ordet har sitt namn af staden Magnesia, der magnetisk jernmalm först skall hafva blifvit funnen.

MAGNETISERA, manng-----, v. a. 1. 1) Meddela (en kropp) magnetens kraft. — 2) Genom strykning eller vidrörande med händerna, fixerande med ögonen o. s. v., uppväcka hemliga krafter i människokroppen och derigenom bota vissa sjukdomar. — *Magnetisering*, f. 2.

MAGNETISK, a. 2. 1) Som tillhör, har afseende på eller härrör af magnetismen eller animalmagnetismen. *M. kraft*. *M-a fenomen*, *verknningar*. — 2) Som har egenskap af magnet. *M. jernmalm*. — 3) (fig.) Tilldragande.

MAGNETISM, manngnetisism, m. sing. 1) Den egenskapen hos åtskilliga jernmalmer, att de på visst afstånd draga till sig jern och jernhaltiga kroppar samt, när de hänga fritt, alltid antaga en bestämd riktning emot jordens poler. *Den magnetiska kraften* är ett liktydigt uttryck. — 2) Egenskapen hos metalliskt jern att framför andra kroppar dragas af magneten och att äfvén sjelft blifva magnetiskt. — 3) *Animala M-en*, se *Animalmagnetism*.

MAGNETISÖR, manngnetisör, m. 3. En, som söker att bota sjukdomar genom animalmagnetismen eller derigenom försätta i clairvoyance.

MAGNETKIS, manngnét-tjís, m. 3. (mineral.) En blandning af svafvelkis och vitriolkis.

MAGNETNÅL, f. 2. En stål nål, som på en genom sin tyngdpunkt gående axel är rörlig på det sätt, att hon i hvilket läge som helst förblifver i hvila, hvarefter hon göres magnetisk genom strykning med en magnet.

MAGNETOMETER, manngnetamét'r, m. 2. pl. — *metrar*. Verktyg att mäta magnetens kraft.

MAGNETSTEN, m. 2. Jernmalm, som äger egenskapen att draga till sig jern. Kallas äfv. *Magnet* och *Attraktorisk Jernmalm*.

MAGNETSTRUKEN, a. 2. neutr. — *et*. Med magnet struken. *M. stål nål*.

MAGNETSTÅNG, f. 3. pl. — *stänger*. Magnetstruken jernstång.

MAGNIFICUS, manngnifikuss. (lat.) *Rektor m.*, titel för en universitets- rektor,

MAGNIFIK, manngjif'k, a. 2. (fr. *magnifique*) Prätigt. ståtlig; förträfflig, ypperlig.

MAGPILLER, mågpill'r, n. 3. pl. Piller, som äro nyttiga vid magens lidanden.

MAGPLÅGA, f. 1. (mest i plur.) Plåga, som låter känna sig i magen.

MAGPLÅSTER, n. 3. Plåster att lägga på magen för magplågor.

MAGPULVER, n. 3. Magstärkande medel i pulverform.

MAGPUMP, m. 2. En af Weiss i London uppfunnen spruta med elastiskt rör, som begagnas att vid förgiftningar, sedan förut vatten eller ättika blifvit inpumpad, hastigt utpumpa giftet ur magen.

MAGRA, v. n. 1. 1) Blifva mager. — 2) (fig.) Blifva ofruktbar (om jord). — *M. út*, se *Utmagra*. — *Syn*. Afmagra, Affalla, Afmerglas, Aftackla. — *Magrande*, n. 4. o. *Magring*, f. 2.

MAGREF, n. 3. Se *Kolik*.

MAGSAFT, m. sing. Ett slags egen saft i magen, som upplöser de dit inkomna näringsämnen.

MAGSJKDOM, m. 2. Sjukdom, hvaraf magen angripes.

MAGSKÄRPA, f. sing. Skarpa och sura vätskor i magen, som skadligt inverka på matsmältningen.

MAGSPÄNNING, f. 2. Maghinnans öfverdrifna utspänning, förorsakad vanligtvis af väder.

MAGSTARK, a. 2. 1) Som förorsakar kräkning. — 2) (fig. fam.) Svår att smälta, fördraga; öfverdrifven; äcklig; oförskäm, fräck. *Säga någon m-a saker*.

MAGSTARKT, adv. (fig. fam.) På ett stötande, förargelseväckande sätt.

MAGSTÄRKANDE, a. 1. Som tjänar till att stärka magen. *M. medel*.

MAGSYRA, f. sing. Brånad i magen, förorsakad af skarpa och sura vätskor.

MAGT, se *Makt*.

MAGTALARE, m. 3. Se *Buktalare*.

MAGTINKTUR, mågtinnktúr, f. 3. Tinktur, som är nyttig för magen.

MAGVIN, n. 3. Magstärkande vin.

MAGVÄRK, m. sing. Ihållande smärta i magen.

MAHN, se *Man*, I.

MAHOGNY, mahånngni, n. sing. Det fina, rödbruna virket af Mahognyträdet. Skrifves äfv. *Mahogany* ell. *Mahogony*.

MAHOGNYTRÄD, mahånngnitrad, n. 3. Ett trädslag i S. Amerika, allmänt bekant för sitt vackra, rödbruna virke. *Swietenia Mahogany*. — Skrifves äfv. *Mahogany*- ell. *Mahogonyträd*.

MAHOMEDAN, m. fl., se *Mohammedan*, m. fl.

MAIS, se *Majs*.

MAJ, m. sing. indef. (lat. *Majus*) Femte månaden i året. Blomstermånad. — *Ss. M-dag*, *-dagg*, *-luft*, *-sol*, *-tid*, *-väder*.

MAJA, nom. prop. f. 1) I talspråket vanlig förkortning af Maria. — 2) (pop. o. fam.) Sköka. — Torde för denna hem. härleda sig af det tyska *Magd*, flicka.

MAJBAGGE, m. 2. pl. — *baggar*. Insekt af Skalbaggarna, 1 tum lång, med tjock, valsformig kropp. Meloe Proscarabæus.

MAJBLOMMA, f. 1. 1) Blomma, som slår ut i maj. — 2) Se *Liljekonvalje*.

MAJBLOMSTER, n. 3. (bot.) 1) Örten *Prinula Farinosa*, med vackra blå eller violetta blommor. — 2) Se *Smörblomster*.

MAJDAGG, m. sing. Den dag, som faller